

Dz 2, 1-11

Niedziela Zesłania Ducha Świętego

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wichru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też jakby języki ognia, które się rozdzielały, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jeruzalem pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumiali, bo każdy słyszał, jak tamci przemawiali w jego własnym języku.

Pełni zdumienia i podziwu mówili: «Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńcy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże».

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: Proś własnymi słowami o miłość, wolność, o przyłgnięcie do Boga w tej modlitwie. Niech zaowocuje to postawą nieoceniań tej modlitwy jako “dobra/zła”.

Zaangażowanie wyobraźni: Wyobraź sobie uczniów Jezusa przebywających w Wieczerniku razem z Jego Matką i krewnymi. Być może niektórzy wciąż są pełni nadziei, a inni czują się już zniecierpliwieni i poirytowani. Nagle zaczyna dziać się coś bardzo dziwnego...

Prośba o owoc: Proś własnymi słowami o dar Nowej Pięćdziesiątnicy w twoim życiu...

1. Znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu

Apostołowie nie robili nic szczególnego, żeby zapracować na dar Ducha Świętego. Po prostu siedzieli na tyłku i wspólnie wielbili Boga, wypełniając tym samym ostatnie polecenie Jezusa sprzed wniebowstąpienia (zob. Dz 1, 4).

Jak przeżywam zależność między aktywnością, zaangażowaniem, inicjatywą, kreatywnością a biernością w moim życiu?

2. Nagle...

Duch Święty zstępuje na uczniów nieoczekiwane, a przecież tak wiele razy Jezus zapowiadał, że zostaną namaszczeni mocą z wysoka. Chrystus jest wierny swoim obietnicom wobec mnie, nawet

jeśli ja już o nich zapomniałem lub nie wierzę w ich wypełnienie w moim życiu.

Jaka jest Boża obietnica wobec twojego życia?

Duch Jezusa przychodzi w pewnym sensie zawsze w zaskakujący sposób. Jest Duchem Miłości Ojca i Syna, a w miłości nie ma żadnego przymusu, bo "gdzie jest Duch Pański - tam wolność" (zob. 2 Kor 3, 17).

W jakich życiowych przestrzeniach doświadczasz, że Duch Święty poszerza przestrzeń twojej wewnętrznej wolności?

3. Zdumienie

Pobożni ludzie, którzy przebywają w tym czasie w Jerozolimie, są zszokowani tym, co widzą i słyszą, a przecież także prorocy Starego Przymierza zapowiadali wylanie Ducha Bożego na cały lud (zob. Jł 3, 1-5).

Możliwe, że "wielkie dzieła Boże", które głosisz swoim życiem to nic spektakularnego. Przykład Apostołów pokazuje, że nawrócenie to nie tylko jednorazowe wydarzenie, które powoduje zewnętrzną zmianę dotychczasowego sposobu życia, ale to także długotrwały proces przemiany serca, w którym ziarno Bożej miłości zostało zasiane, a jego rozwój pozostaje do pewnego momentu zakryty przed naszymi oczami (zob. Mk 4, 26-29).

Czy pamiętasz jakieś twoje zachowanie, które wzbudziło w innych ludziach (może nawet pobożnych) lub w tobie samym zdziwienie, zdumienie, zaskokowanie? Być może to wydarzenie było owocem działania Ducha Świętego w tobie? W jaki sposób to rozpoznać? "Owoce Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie" (zob. Ga 5, 22-23).

Rozmowa końcowa: Porozmawiaj z Duchem Świętym jak z najbliższym przyjacielem. Powiedz Mu o tym, co jest teraz w twoim sercu: uwielbiaj, dziękuj, proś, przepraszaaj, słuchaj...

Zakończ modlitwą *Ojcze nasz* lub sekwencją: "Przybądź Duchu Święty"

1. Przybądź Duchu Święty, ześlij z nieba wzięty

światła Twego strumień.

Przyjdź, Ojcze ubogich, Dawco darów mnogich,

Przyjdź, światłości sumień

2. O, najmiłszy z Gości, słodka serc radości,

Słodkie orzeźwienie.

W pracy Tyś ochłodą, w skwarze żywą wodą,

W płaczu utulenie.

3. Światłości najświętsza! Serc wierzących wnętrza

Podдай Twjej potędze.

Bez Twojego tchnienia cóż jest wśród stworzenia?

Jeno cierń i nędze.

4. Obmyj, co nieświęte, oschłym wlej zachętę

Ulecz serca ranę!

Nagnij, co jest harde, rozgrzej serca twarde,

Prowadź zabłąkane.

5. Daj Twoim wierzącym, w Tobie ufającym,

Siedmiorakie dary!

Daj zasługę męstwa, daj wieniec zwycięstwa,

Daj szczęście bez miary. Amen. Alleluja!